

на помощь сръщо тѣхъ духовно-рицарскый Тевтонскый орденъ. Тевтони-ти покорили Прусы-ты; нѣ слѣдъ това тии скоро станжли опасни и за самъ-тж Полшѣ, та Поляци-ти послѣ имали съ тѣхъ непрѣстайно боеве, за да чювать земи-ты си.

На онова врѣмя Полшя ся раздѣлила на двѣ главны части: на сѣвернѣ и южнѣ. Сѣверна-та, която е низка и пълна съ езера, ся выкала Голѣмѣ Полшѣ, съ главенъ градъ Познанъ, а южна-та, на Карпатскы-ты планины, ся наричала Малкѣ Полшѣ, съ главенъ градъ Краковъ. Царь *Владиславъ Локешекъ* въ XIV вѣкѣ сбралъ Голѣмѣ Полшѣ съ Малкѣ, и направилъ еднѣ държавѣ. Отъ тогава zelo да ся прочюва Полско-то царство. Сынъ му на Владислава Локетека, *Казимиръ III Великый* е прочютъ съ законы-ты си и съ нарядѣ-мѣ-то на вижтрѣшный рядъ. Съ неговъ-тж смъртъ (въ 1370 г.) ся скратилъ и царскый корень на Пясты-ты. Прѣемникъ на Казимира былъ неговый роднина Людовикъ, унгарскый царь; нѣ полскы-ти голѣмци припознали Людовика за свой царь само съ тоя уврѣзъ: да подпише тѣхны-ты правдины, съ които ся ограничявала царскъ-тж власть. Слѣдъ Людовика голѣмци-ти покачили на прѣстола малкѣ-тж му дѣщерѣ, хубавицѣ *Ядвига*; а послѣ ѣ оженили за литовскый князь *Ягелло* съ сговоръ да приеме той католическѣ-тж вѣрѣ, да покрѣсти народа си и да сбере Литвѣ съ Полшѣ. *Ядвига* много врѣмя ся противила на голѣмци-ты за това нѣщо. Тя още отъ малкѣ была сгодена за австрийскый херцогъ, и го обычала много. Нѣ духовенство-то католическо склонило набожнѣ-тж царкынѣ да ся вѣнчѣе съ *Ягелло*, който ся обреклъ да покрѣсти народа си, да не гине въ язычество. *Ягелло* ся покрѣстилъ и ся вѣнчалъ съ *Ядвига* (1386 г.). Послѣ той отышълъ въ столнинѣ-тж на Литвѣ, Вилно, съ католическы калугеры и попове, и тамъ зелъ да крыцава Литовскый народъ.

Отъ *Ягелло* (1386—1434) ся наченжлъ новъ царскый родъ на полскый прѣстолъ. *Ягелловци*-ти сбрали съ Полшѣ Литовско-то княжество, въ което влизала тогава цѣла югозападна Россія (сир. Бѣлоруссія, Волинъ,